

liggende 10 Maanedes inde ovenpaa, og det gjør en meget stor Forskjel. Det ærede Medlem har tvertimod foreslaaet, at de skulde stiftes i Hold til at ligge et Par Maanedes inde hvert Aar, og han har troet, at Mandflabet kunde derved faae tilstrækkelig Uddannelse, men det tillader jeg mig i høi Grad at betvivle. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkrets (Berg) alluderede til de Arbeider, der ere foretagne af Forsvarscommissionen, og meente, at Thinget ikke behøvede at slutte sig til de Ansuelser, der havde gjort sig gjældende i den, saa svarer jeg, at det har selvsølgelig Ingen kunnet foreslaae Thinget at gjøre; kun forsaavidt Thinget finder, at de ere gode og rigtige, er det Umagen værd at slutte sig til dem. Men hvad det her omhandlede Spørgsmaal angaaer, da vil jeg derhos minde om, at det Forslag, som Krigsministeren har foreslaaet angaaende Infanteriets Uddannelse, ikke er det Forslag, der kom fra Forsvarscommissionen, men at der netop her er et af de Punkter, med Hensyn til hvilke Krigsministeren har gjort en total Forandring i Commissionens Forslag; og det var saaledes virkelig ikke det rette Sted fra det ærede Medlems Side her at fremdrage Forsvarscommissionen.

Clausager: Den ærede Ordfører udtalte sig haardt om de Forslag, som jeg har stillet, og jeg har naturligviis hverken Gave eller Gvne til udførligt at imødegaae ham; men jeg maa dog tillade mig et Par Bemærninger. Den ærede Ordfører sagde, at jeg havde sat mine egne Ansuelser over og tiltroet min Erfaring mere Vægt end samtlige Udvalgets kyndige Mænds Erfaring (Ordføreren: Nei, ikke Udvalgets! Det har jeg ikke sagt!); det er muligt, at det ikke var de samme Ord; men det var dog Meningen. (Ordføreren: Nei, jeg har aldeles ikke tænkt paa Udvalget!). Men jeg kan forstikke den ærede Ordfører saavel som Thingets ærede Medlemmer, at jeg ikke har sat min egen Ansuelse saa høit; tvertimod! Men jeg har troet, at jeg ved mine Forslag forøgede Lovforslagets Brugbarhed og tillige maatte derved betydeligt lettede dets Gjennemførelse; forsaavidt den ærede Ordfører ønsker Lovforslagets Gjennemførelse, hvad jeg ikke betvivler,

vil jeg kun sige, at jeg nok troer, at det betydeligt lettere vil gaae igjennem, naar de af mig stillede Forslag vedtages. Jeg skal endnu kun tilføie, at jeg ikke begriber, hvorfor vi ikke, naar den ærede Ordfører dog mener, at vi i Krigstid kunne hjælpe os med en kortere Uddannelsesfestid, da ikke ogsaa i Fredstid kunne afforte Uddannelsesfestiden lidt. Jeg kan nævne et Exempel fra 1848, hvor en Militairarbeider paa en Requite opsamlede en Faldens Vaaben og stillede sig i Batalionens Rækker og gjenemgik hele Felttoget som Infanterist fuldkomment ligesaa dygtigt som Mænd, der havde erholdt den lange Uddannelse i Fredstid; af saadanne Exempler kan der vistnok nævnes flere. At en Uddannelsesfestid er nødvendig, indbrømmer jeg; men der er Forskjel paa en Uddannelse, der ofte trætter og ansrenger dem, der skulle uddannes, saa at de for endeel tabe Lyften, og saa en kortere Tid, i hvilken Mødet holdes oppe og Interessen vedligeholdes. Jeg er overbevist om, at en Uddannelsesfestid paa 5 Maanedes vil give brugbare Krigsfolk. — Hvad Hestepasserne angaaer, skal jeg kun bemærke, at, naar de blive udfærdige blandt Karle, som ere vante til at omgaaes Heste, saa vil den Karl, der ikke kan lære at passe en Hest godt paa een Maaned, aldrig i sine Dage blive en god Hestepasser; jeg maa derfor opfordre Thinget til ikke at stemme for den høitærede Krigsministers Forslag under Nr. 28.

Ordføreren: Jeg vil gjerne give den ærede sidste Taler den Forklaring, som han ønskede. Han spurgte mig, hvorfor man, da Erfaring har lært, at man i Krigstid kunde hjælpe sig med en kortere Uddannelse, saa ikke kunde hjælpe sig dermed i Fredstid. Jeg skal dertil svare, at man ikke kan det af flere Grunde. For det Første, fordi der i Krigstid er en ganske anden Aand og Ørighed tilstede, saavel hos de Befalingsmænd, der forestaae Exerceerstolerne, som hos Mandflabet. Saa fremt Forholdene ere, som de bør være, og som de i Reglen ville være, vil der i Krigstid være en ganske anden Iver og Lyft for Mandflabet til at tilegne sig de Færdigheder, der behøves. En anden Grund er den, at, naar man i Krigstid uddanner Mandflab, da ud-